

8 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ
DEMADES AUTO SUPPLIES (LIMASSOL) LTD. (ΑΡ. 2)
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΕΡΤΙΟΡΑΡΙ (CERTIORARI) ΚΑΙ
ΜΑΝΤΑΜΟΥΣ (MANDAMUS),

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ Η ΟΠΟΙΑ ΕΞΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
16.4.96 ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 99/94,

ΜΕΤΑΞΥ:

ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ,

Αιτήτριας,

v.

DEMADES AUTO SUPPLIES (LIMASSOL) LTD.,

Καθ'ων η αίτηση.

(Αίτηση Αρ. 97/96)

5 *Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Άρνηση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να συντάξει υπόμνημα έφεσης — Επανεξέταση υπόθεσης από τον προεδρεύοντα χωρίς τη συμμετοχή των παρόδρων και χωρίς να κληθούν οι διάδικοι ή οι δικηγόροι τους — Σύνθεση του Δικαστηρίου, αποτελεί νομικό θέμα όπως και η λήξη της θητείας ενός από τους παρόδρους — Υπόμνημα έφεσης θα*

έπρεπε να είχε συνταχθεί — Εκδόθηκε ένταλμα certioragi και mandamus.

Νομικό θέμα — Σύνθεση Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών και λήξη της θητείας ενός των παρόδρων — Αποτελούν νομικά θέματα. 5

Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών — Λήξη θητείας ενός εκ των παρόδρων — Έκδοση απόφασης από το Δικαστήριο — Σύνθεση του Δικαστηρίου, αποτελεί νομικό θέμα — Εκδόθηκε ένταλμα certioragi διατάσσει τη σύνταξη υπομνήματος εφέσεως. 10

Κατόπιν έφεσης διά υπομνήματος, το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού ηύρε ότι η περίοδος απασχόλησης της αιτήτριας στην εταιρεία Δ. Ι. Δημάδης και Υιοί Ατδ από τον Ιούνιο 1981 μέχρι την 30.9.1990 δεν έπρεπε να πιστωθεί υπέρ της, διάταξε όπως το πρωτόδικο Δικαστήριο επαναεπιληφθεί του θέματος. 15

Ο Προεδρεύων του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, επαναεπιλήφθηκε της υπόθεσης και εξέδωσε απόφαση μόνος του χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των παρόδρων και χωρίς να καλέσει τους διαδίκους ή τους δικηγόρους τους να αναπτύξουν τις θέσεις τους. 20

Η αίτηση των αιτητών για σύνταξη υπομνήματος με 6 νομικά σημεία, απορρίφθηκε από το Δικαστήριο με το αιτιολογικό ότι τα εγερθέντα σημεία, δεν ήταν νομικά. 25

Μεταξύ των εγερθέντων σημείων ήταν οι πιο πάνω παραλείψεις του Δικαστηρίου και το γεγονός ότι η θητεία του ενός των παρόδρων είχε λήξει από έτους. 30

Οι αιτητές αφού πήραν τη σχετική άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο, καταχώρισαν την παρούσα αίτηση με την οποία ζητούν προνομιακό ένταλμα certioragi που να ακυρώνει την απόρριψη της αίτησής τους για σύνταξη υπομνήματος και διάταγμα mandamus που να διατάσσει τη σύνταξή του. 35

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Είναι υποχρεωτικό για το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών να παραπέμπει τα νομικά ερωτήματα των διαδίκων στο Ανώτατο Δικαστήριο για εκδίκαση. 40

(2) Η σύνθεση του Δικαστηρίου στην υπό κρίση υπόθεση ήταν αναμφίβολα νομικό σημείο που θα έπρεπε να παρατεμφθεί

στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Εκδόθηκε διάταγμα certiorari και mandamus.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

In Re Hadjicostas (1984) 1 C.L.R. 513,

10 *Κυριακίδης (1992) 1 Α.Α.Δ. 26.*

Αίτηση.

15 Αίτηση για την έκδοση διατάγματος της φύσεως certiorari για την ακύρωση απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερομηνίας 16.4.96 (Υπόθ. Αφ. 99/94), με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για τη σύνταξη υπομνήματος εφέσεως προς στο Ανώτατο Δικαστήριο και για την έκδοση διατάγματος της φύσεως mandamus με το οποίο το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών (Καλλής, Δ.) να
20 διατάσσεται όπως υποβάλει το υπόμνημα.

Φ. Πελίδης, για την Αιτήτρια.

Χρ. Λειβαδιώτου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

30 ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ. Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Μετά από άδεια του Δικαστηρίου καταχωρήθηκε η παρούσα αίτηση για έκδοση διατάγματος της φύσεως Certiorari για να ακυρωθεί απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, ημερομηνίας 16.4.1996 με την οποία απερρίφθη αίτημα για τη σύνταξη υπομνήματος προς παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο των νομικών λόγων που
35 προσβάλλονται και έκδοση διατάγματος της φύσεως Mandamus με το οποίο το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών να διατάσσεται όπως υποβάλει υπόμνημα (case stated) και περιλάβει τους υπό των αιτητών ζητηθέντες λόγους.

40 Την 14.4.1995 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών εξέδωσε την επιφυλαχθείσα απόφασή του στην αίτηση αφ. 99/94 με την οποία οι αιτητές στην παρούσα διαδικασία κατεδικάσθησαν στην πληρωμή (α) £3.822,= σαν αποζημιώσεις, (β) £269,35 σαν πληρωμή ημερομισθίων 4 εβδομάδων αντί προειδοποίησης και (γ) £200,= έναντι δικηγορικών εξόδων.

Την 19.4.1995 οι αιτητές κατεχώρησαν αίτηση συνοδευόμενη από Πίνακα εκ τεσσάρων νομικών σημείων δυνάμει του Κανονισμού 17 για τη σύνταξη υπομνήματος και παραπομπή του ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς εκδίκαση, δυνάμει των Άρθρων 12(13)(β)(ii) των περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμων 8/67-93. 5

Την 27.4.95 το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών συνέταξε το σχετικό υπόμνημα το οποίο καταχωρήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο. 10

Την 14.3.96 εκδόθηκε η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία αποφασίσθηκε ότι η περίοδος απασχόλησης της αιτήτριας στην Εταιρεία Δ. Ι. Δημάδης & Υιοί Λτδ. από τον Ιούνιο του 1981 μέχρι την 30.9.90 δεν έπρεπε να πιστωθεί στην υπηρεσία της Εταιρείας Demades Auto Supplies (Limassol) Ltd. (καθ' ης η αίτηση αρ. 1) και επεστράφη στο πρωτόδικο Δικαστήριο για να επαναεπιληφθεί του θέματος υπό το φως της απόφασής του. Το σχετικό απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει ως εξής:- 15

“Ανήκει στο πρωτόδικο Δικαστήριο η διακριτική εξουσία, απόλυτη μάλιστα (βλ. την παράγραφο 4 του Πρώτου Πίνακα) για τον καθορισμό του ύψους της καταβλητέας αποζημίωσης, λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που νόμιμα διαδραματίζουν ρόλο. Δεν είναι έργο του Ανωτάτου Δικαστηρίου να συνεκτιμήσει τα δεδομένα για να καταλήξει το ίδιο στο ύψος της αποζημίωσης που δικαιολογείται να επιδικαστεί. Το πρωτόδικο Δικαστήριο οφείλει να επαναεπιληφθεί του θέματος, υπό το φως της απόφασης αυτής.”. 20

(Η υπογραμμισή δική μου) 25

Την 26.3.96 ο Δικαστής κ. Κ. Καλλής εξέδωσε απόφαση με την οποία επεδίκασε το ίδιο ποσό των £3.822,= σαν αποζημιώσεις πλέον £200,= έξοδα. 30

Ο προεδρεύων του Δικαστηρίου, στις 26.4.96 εξέδωσε την απόφασή του μόνος, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Παρέδρων και χωρίς να καλέσει τους διαδίκους ή τους δικηγόρους τους να αναπτύξουν τις θέσεις τους. Αναφέρει συγκεκριμένα στην απόφασή του:- 35

“Η γνωμοδότηση αυτή, μαζί με το φάκελλο της υπόθεσης, τέθηκε σήμερα ενώπιόν μου, για να επαναεπιληφθώ του θέματος, υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου. 40

5 Υπό το φως, λοιπόν, της απόφασης αυτής και έχοντας κατά νου: Τις πρόνοιες του Άρθρου 3(1), σε συνδυασμό με τον Πρώτο Πίνακα, ιδιαίτερα της παραγράφου 4 αυτού, και εκείνη του Άρθρου 4 του περί Προστασίας της Μητρότητας Νόμου αρ. 54/87, όπως έχει τροποποιηθεί, κρίνουμε πως οι ενδεδειγμένες, υπό τις περιστάσεις, αποζημιώσεις προς την αιτούσα εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση-εργοδοτών της, αφού ο τερματισμός της απασχόλησης της κρίθηκε ως αδικαιολόγητος, είναι το ποσό των £3.822.”.

10 Την 5.4.96 οι αιτητές κατεχώρησαν αίτηση συνοδευόμενη από Πίνακα εξ έξι (6) νομικών σημείων στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών δυνάμει του Κανονισμού 17 για τη σύνταξη υπομνήματος (case stated) και παραπομπή του ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου προς εκδίκαση δυνάμει των Άρθρων 12(13)(β)(ii) των περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμων 8/67-93.

20 Την 16.4.96 ο Δικαστής κ. Κ. Καλλής με απόφασή του απέρριψε την αίτηση των αιτητών στο σύνολό της. Στον πίνακα που συνοδεύει την έφεση δι' υπομνήματος, αναφέρεται μεταξύ των άλλων λόγων ο εξής, υπ' αριθμό 6:-

25 “6. Ο Προεδρεύσας του Τμήματος του Δικαστηρίου δεν ενήργησε συμφώνως του Νόμου ήτοι να καλέση τους Παρέδρους και τους Δικηγόρους των διαδίκων και να ακούση τας απόψεις και/ή θέσεις τούτων προ της επιδικάσεως του ύψους των αποζημιώσεων. Εις την προσβαλλομένην απόφασιν ουδαμού αναγράφεται και/ή αναφέρεται ότι η απόφασις του Προεδρεύσαντος του Τμήματος του Δικαστηρίου η οποία είναι αυθαίρετος, 30 δεν δύναται να θεωρηθή ως απόφασις της κανονικής συνθέσεως του Δικαστηρίου ως ο σχετικός Νόμος ορίζει.”.

35 Στην απόφασή του ο Προεδρεύων του Δικαστηρίου, θεώρησε προφανώς ότι όλοι οι λόγοι του Πίνακα συμπεριλαμβανομένου του υπ' αρ. 6 (ανωτέρω) δεν είναι νομικοί λόγοι. Τούτο δεν αναφέρεται ρητά, συναγεται όμως από την εξής παράγραφο της απόφασης:-

40 “Διεξήλαμε με προσοχή όλους τους Δικονομικούς Κανόνες που διέπουν τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, όπως επίσης και τις σχετικές πρόνοιες του περί Ετησίων Αδειών Μετ' Απολαβών Νόμου αρ. 8/67, όπως έχει τροποποιηθεί και εκείνες του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου αρ. 24/67-94 και πουθενά δεν βρήκαμε βάση για να στηριχθούμε για σύνταξη νέ-

ου υπομνήματος προς το Ανώτατο Δικαστήριο.”.

Όσον αφορά το λόγο αφ. 6 ο Προεδρεύων αναφέρει:-

“Ο καθορισμός του ποσού της αποζημίωσης δεν θεωρείται ερώ- 5
τημα πάνω σε πραγματικά γεγονότα, για τα οποία προβλέπεται
από τον Νόμο συμμετοχή των παρέδρων.”.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών κατά τη μακρά αγόρευ- 10
σή του, ενδιέτριψε σχεδόν αποκλειστικά στο λόγο 6 του Πίνακα
των νομικών σημείων και συγκεκριμένα ότι ο Προεδρεύων του Δι-
αιτητικού Δικαστηρίου εξέδωσε απόφαση χωρίς τη γνώμη των Πα-
ρέδρων και χωρίς να καλέσει τους διαδίκους να αναπτύξουν τις θέ-
σεις τους. Προς ενίσχυση του λόγου αυτού υπέβαλε επίσης ότι του 15
ενός εκ των δύο Παρέδρων είχε λήξει η θητεία του πριν από ένα
τουλάχιστον έτος.

Σύμφωνα με το Άρθρο 12(2)(β) του περί Ετησίων Αδειών Μετ’ 20
Απολαβών Νόμου αφ. 8/67, όπως τροποποιήθηκε, ο Πρόεδρος του
Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών διορίζεται από το Ανώτατο
Δικαστικό Συμβούλιο, ενώ τα μέλη ορίζονται για κάθε συγκεκριμέ-
νη υπόθεση από τον Πρόεδρο, από τον Πίνακα μελών που καταρ-
τίζεται δυνάμει του εδαφίου 7. Σύμφωνα με το εδάφιο 8(α) του ίδι-
ου άρθρου, η θητεία εκάστου μέλους είναι διετής από την ημέρα 25
διορισμού του, αυτός όμως μπορεί να επαναδιορίζεται μετά τη λή-
ξη της θητείας του.

Στην υπό εξέταση υπόθεση, ο Π. Πέτρου διορίστηκε ως μέλος 30
του Δικαστηρίου από τις 30.5.93 μέχρι τις 29.5.95 και δεν έχει επα-
ναδιορισθεί. Έτσι, κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης
της 26.3.96, ο Π. Πέτρου δεν αποτελούσε μέλος του Δικαστηρίου
Εργατικών Διαφορών. Δεν σκοπεύω να προχωρήσω στην εξέταση
της ουσίας της υπόθεσης και να αποφανθώ κατά πόσο η τυχόν συμ- 35
μετοχή του κ. Πέτρου στη σύνθεση του Δικαστηρίου θα καθιστούσε
ή όχι την απόφαση τρωτή καθ’ οιονδήποτε τρόπο. Κάτι τέτοιο εξ’
άλλου αποτελεί έργο δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου. Περαιτέρω,
παρατηρώ ότι το θέμα αυτό θα προέκυπτε αν μετείχε ο κ. Πέτρου
στη σύνθεση του Δικαστηρίου. Στην παρούσα υπόθεση είναι πα- 40
ραδεκτό ότι ο Προεδρεύων του Δικαστηρίου εξέδωσε την απόφαση
του χωρίς τη συμμετοχή οιοδήποτε Παρέδρου. Θα εξετάσω απλώς
αν η άγνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου να παραπέμψει στο
Ανώτατο Δικαστήριο τον σχετικό λόγο έφεσης στο υπόμνημα, δι-
καιολογεί την έκδοση προνομακού διατάγματος.

Με βάση την πρόνοια του Άρθρου 7 του Νόμου 5/73 οι δικονομικοί Κανόνες που περιέχονταν στο Παράρτημα των περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968 που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο, εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών. Ο Κανόνας 17 προβλέπει:-

10 “17.-(1) Διάδικος επιθυμών να εφεσιβάλει απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου δι’ υπομνήματος δυνάμει του Άρθρου 12(2)(γ) του περί Ετησίων Αδειών μετ’ Απολαβών Νόμου του 1967, δέον όπως, εντός 21 ημερών από της τοιαύτης αποφάσεως, υποβάλει έγγραφον αίτησιν τω Πρωτοκολλητή, εκθέτων άμα και τα νομικά σημεία εφ’ ων στηρίζει την έφεσίν του.

15 (2) Το υπόμνημα συντάσσεται συμφώνως τω Τύπω 5. Ο Πρόεδρος δέον όπως υπογράψη και καταθέσει τούτο παρά τω Πρωτοκολλητή εντός 14 ημερών από της λήξεως υπό του Πρωτοκολλητού της δυνάμει της παραγράφου (1) του παρόντος Κανόνος γενομένης αιτήσεως.

20 (3) Ο εφεσιβάλλων δι’ υπομνήματος διάδικος δέον όπως, εντός 3 ημερών από της λήξεως της εν τη παραγράφω (2) του παρόντος Κανόνος καθωρισμένης προθεσμίας, αποστείλη ή παραδώσει τούτο εις τον Αρχιπρωτοκολλητήν του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αποστείλη δε άμα και γνωστοποιήσιν προς τον αντιδικον ή τους αντιδίκους, ομού μετ’ αντιγράφου του υπομνήματος.

30 (4) Το Ανώτατον Δικαστήριον θα αποφασίση το νομικόν σημείον το εγειρόμενον υπό του υποβληθέντος δυνάμει του παρόντος Κανόνος υπομνήματος και θα επιστρέψη την υπόθεσιν εις τον Πρόεδρον, ομού μετά της επ’ αυτού γνωμοδοτήσεώς του, ή θα εκδώσει διάταγμα κατά το δοκούν.”.

35 Η παραπομπή νομικού σημείου στο Ανώτατο Δικαστήριον είναι επιτακτική και υποχρεωτική για το πρωτόδικο Δικαστήριον το οποίο δεν έχει διακριτική εξουσία παραπομπής ή μη (Βλέπε *In re HadjiCostas* (1984) 1 C.L.R. 513, *Επί τοις αφορώσι την αίτησιν του Πέτρου Κυριακίδη* (1992) 1 Α.Α.Δ. 26).

40 Στην υπόθεση *Κυριακίδη* τονίζεται:-

“Δεν υπάρχει πλήρης και εξαντλητικός ορισμός της φράσης “νομικό σημείο” ή “νομικό ερώτημα”. Συμπεριλαμβάνει όμως εφαρμογή του νόμου σε αναντίλεκτα γεγονότα: ζήτημα ερμηνείας και οριοθέτησης του σκοπού του νόμου: λανθασμένη άσκηση

της διακριτικής εξουσίας ή άσκηση διακριτικής εξουσίας με βάση λανθασμένες νομικές αρχές· δικαστική ενέργεια χωρίς μαρτυρία· συμπεράσματα που είναι αντίθετα ή δε συνάδουν με την ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου μαρτυρία· άποψη του πρωτόδικου Δικαστηρίου πάνω στα πρωτογενή γεγονότα που δεν μπορεί εύλογα να υποστηριχθεί. Δεν περιλαμβάνει ευρήματα πρωτογενών γεγονότων, τα οποία δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση με υπόμνημα. (Βλ. *Bracegirdle v. Oxley* [1947] K.B.349. *Edwards v. Bairstow* [1955] 3 All E.R. 48. *Instrumatic Ltd. v. Supabrase, Ltd.* [1969] 2 All E.R. 131, 132. *Harris Simon & Co. Ltd. v. Manchester City Council* [1975] 1 All E.R. 412. *Anisminic Ltd. v. The Foreign Compensation Commission and Another* [1969] 1 All E.R. 208. *Barty-King and Another v. Ministry of Defence* [1979] 2 All E.R. 80. de Smith's Judicial Review of Administrative Action, 4η Έκδοση, σελ. 136-138. *Stylianides v. Paschalides* (1985) 1 C.L.R. 49. *A.C.T. Textiles v. Zodhiatis* (1986) 1 C.L.R. 89. *In re Elbee Ltd.* (1987) 1 C.L.R. 20. *In re Elbee Ltd.* (1987) 1 C.L.R. 364. και *Louis Tourist Agency Ltd.*, Αίτηση Αρ. 127/88, (Απόφαση δόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).”

Στην πιο πάνω υπόθεση, τονίζεται επίσης ότι δεν είναι επιτρεπτό το πρωτόδικο Δικαστήριο να αποφασίζει το αντικείμενο της έφεσης και να εμποδίζει το διάδικο να παρουσιάσει την υπόθεσή του ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ούτε είναι επιτρεπτό να μην παραπέμψει τα νομικά σημεία που εκθέτει ο αιτητής στην αίτησή του. Η σύνθεση του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση αποτελεί αναμφίβολα νομικό σημείο το οποίο θα έπρεπε να παραπεμφθεί. Χωρίς να εξετάζω την ουσία του παραπόνου, είναι φανερό ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας και αρμοδιότητας με προφανή παράβαση του νόμου, ενώ προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των δικονομικών κανόνων, του Άρθρου 12 του Νόμου και της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 14.3.96.

Για τους λόγους αυτούς εκδίδεται διάταγμα Certiorari με το οποίο ακυρώνεται η απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, ημερομηνίας 16.4.96 στην αίτηση 99/94.

Επίσης, εκδίδεται διάταγμα Mandamus με βάση το οποίο διατάσσεται το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών να συντάξει και παραπέμψει ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπόμνημα με την περίληψη σ' αυτό του νομικού σημείου όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 του υποβληθέντα Πίνακα στην αίτηση ημερομηνίας

5.4.96.

5 Με την παρούσα αίτηση ζητείται επίσης και αναστολή εκτέλεσης κάθε διαδικασίας. Το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί, όχι μόνο γιατί με την έκδοση του διατάγματος Mandamus η διαδικασία ουσιαστικά περατώνεται, αλλά και γιατί κάτω από τις περιστάσεις πιθανή αναστολή θα συνιστούσε επέμβαση στις αρμοδιότητες του Εφετείου.

10 Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Εκδίδονται διατάγματα ως ανωτέρω χωρίς έξοδα.